

Verzoeker stelt dat de Raad niet bevoegd was om artikel 2 van verordening nr. 881/2002, zoals gewijzigd, vast te stellen voorzover de artikelen 60 EG, 301 EG en 308 EG de Raad daartoe geen bevoegdheid verlenen. Bovendien hebben de Raad en de Commissie misbruik van hun bevoegdheid gemaakt, voorzover artikel 2 van verordening nr. 881/2002, zoals gewijzigd, niet de doelstellingen van artikelen 60 EG, 301 EG en 308 EG nastreeft.

Verzoeker stelt verder dat artikel 2 van verordening nr. 881/2002, zoals gewijzigd, inbreuk maakt op fundamentele beginselen van gemeenschapsrecht, met name de beginselen van subsidiariteit, evenredigheid en eerbiediging van fundamentele rechten.

Ten slotte stelt verzoeker schending van een wezenlijk procedureel vereiste bij de vaststelling van artikel 2 van verordening nr. 881/2002, zoals gewijzigd, namelijk het vereiste dat de Raad en de Commissie toereikend motiveren waarom de noodzakelijk geachte maatregelen niet door individuele lidstaten kunnen worden vastgesteld.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 246/2006 van de Commissie van 10 februari 2006 tot 63e wijziging van verordening (EG) nr. 881/2002 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Usama bin Laden, het Al Qaida-netwerk en de Taliban, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad (PB 2006, L 40, blz. 13).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 881/2002 van de Raad van 27 mei 2002 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Usama bin Laden, het Al Qaida-netwerk en de Taliban, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en verlenging van de bevrozing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan (PB 2002, L 139, blz. 9).

Beroep ingesteld op 5 mei 2006 — Sanabel Relief Agency/Raad

(Zaak T-136/06)

(2006/C 165/59)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister)

Verweerder: Raad van de Europese Unie

Conclusies van verzoeker

— nietig te verklaren artikel 2 van verordening (EG) nr. 881/2002 van 27 mei 2002 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 561/2003 van 27 maart 2003 van de Raad en bij verordening (EG) nr. 246/2006 van 10 februari

2006 van de Commissie, en verzoekers vermelding in bijlage I;

— de Raad te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De door verzoeker aangevoerde middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak T-135/06, *Al-Faqih/Raad*.

Beroep ingesteld op 5 mei 2006 — Abdrabbah/Raad

(Zaak T-137/06)

(2006/C 165/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoeker: Ghunia Abdrabbah ((Birmingham, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister)

Verweerder: Raad van de Europese Unie

Conclusies van verzoeker

— nietig te verklaren artikel 2 van verordening (EG) nr. 881/2002 van 27 mei 2002 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 561/2003 van 27 maart 2003 van de Raad en bij verordening (EG) nr. 246/2006 van 10 februari 2006 van de Commissie, en verzoekers vermelding in bijlage I;

— de Raad te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De door verzoeker aangevoerde middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak T-135/06, *Al-Faqih/Raad*.

Beroep ingesteld op 5 mei 2006 — Nasuf/Raad

(Zaak T-138/06)

(2006/C 165/61)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoeker: Taher Nasuf (Manchester, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister)

Verweerder: Raad van de Europese Unie

Conclusies van verzoeker

- nietig te verklaren artikel 2 van verordening (EG) nr. 881/2002 van 27 mei 2002 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 561/2003 van 27 maart 2003 van de Raad en bij verordening (EG) nr. 246/2006 van 10 februari 2006 van de Commissie, en verzoekers vermelding in bijlage I;
- de Raad te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De door verzoeker aangevoerde middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak T-135/06, *Al-Faqih/Raad*.

Beroep ingesteld op 12 mei 2006 — Frankrijk/Commissie

(Zaak T-139/06)

(2006/C 165/62)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekster: Franse Republiek (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: E. Belliard, G. de Bergues en S. Gasri, gemachtigden)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- primair, de litigieuze beschikking nietig te verklaren wegens onbevoegdheid van de Commissie;
- subsidiair, de litigieuze beschikking nietig te verklaren wegens onregelmatigheid van de procedure op grond van schending van de rechten van de verdediging;
- meer subsidiair, de litigieuze beschikking nietig te verklaren voorzover zij een onjuiste beoordeling bevat van de maatregelen die Frankrijk heeft getroffen om volledig uitvoering te geven aan het arrest van 12 juli 2005;
- nog meer subsidiair, de litigieuze beschikking nietig te verklaren voorzover de daarbij vastgestelde dwangsom lager had moeten zijn;
- geheel subsidiair, de dwangsom te verlagen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure of, in geval van verlaging van de dwangsom door het Gerecht, elke partij te verwijzen in de eigen kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij arrest van 11 juni 1991 ⁽¹⁾ heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen vastgesteld dat verzoekster niet heeft voldaan aan de verplichtingen van de lidstaten uit hoofde van de gemeenschapswetgeving inzake visserijbeleid. Aangezien dit arrest niet is uitgevoerd, heeft de Commissie op grond van artikel 228 EG beroep ingesteld bij het Hof, en bij arrest van 12 juli 2005 ⁽²⁾ is verzoekster veroordeeld tot betaling aan de Commissie van een dwangsom voor elke periode van zes maanden te rekenen vanaf de uitspraak van het arrest, alsmede van een forfaitair bedrag. Na dit arrest heeft de Commissie de stand van de uitvoering van het arrest van het Hof van 11 juni 1991 door verzoekster verder onderzocht en, nadat zij had vastgesteld dat verzoekster het arrest niet volledig had uitgevoerd, een beschikking tot haar gericht met het verzoek om betaling van de financiële sancties die haar door het Hof van Justitie bij het arrest van 12 juli 2005 zijn opgelegd. Het betreft de bestreden beschikking.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster verschillende middelen aan.

Primair stelt zij dat de litigieuze beschikking nietig moet worden verklaard wegens onbevoegdheid van de Commissie, omdat deze geen beschikking kan geven waarbij van een lidstaat de betaling wordt verlangd van een door het Hof in het kader van artikel 228 EG opgelegde dwangsom. Op grond van artikel 228 EG is alleen het Hof bevoegd om een dergelijke betaling te verlangen, aangezien hiervoor eerst moet worden vastgesteld dat de niet-nakoming voortduurt.

Subsidiar beroept verzoekster zich op de onregelmatigheid van de procedure voor de vaststelling van de beschikking door de Commissie op grond van schending van de rechten van de verdediging, aangezien de Franse autoriteiten niet in de gelegenheid zijn geweest om vóór de vaststelling van de litigieuze beschikking op zinvolle wijze hun opmerkingen in te dienen.

Meer subsidiair stelt verzoekster onjuiste beoordeling door de Commissie van de maatregelen die Frankrijk heeft getroffen om volledig uitvoering te geven aan het arrest van het Hof.

Nog meer subsidiair stelt zij dat de Commissie, gelet op de door haar sinds het arrest van het Hof genomen uitvoeringsmaatregelen, een lagere dwangsom had moeten vaststellen.

Ten slotte is verzoekster geheel subsidiair van mening dat het Gerecht, zo het zich op het standpunt mocht stellen dat de Commissie niet bevoegd was om de bij het arrest van het Hof opgelegde dwangsom te verlagen, zelf hiertoe moet beslissen in het kader van zijn volle rechtsmacht.

⁽¹⁾ Commissie/Frankrijk (C-64/88, Jurispr. blz. I-2727).

⁽²⁾ Commissie/Frankrijk (C-304/02, Jurispr. blz. I-6263).